

Bog anmeldelse: Mirakel Spektakel

– Vi går tilbage til et Østrig i 1930'erne, hvor fremtidens helvede begynder at slikke sine sataniske hagekorsflammer op mod menneskenes jord.

Maria Lazar: *Mirakel Spektakel* | Roman oversat fra tysk efter 'Die Eingeborenen von Maria Blut' | Oversætter: Ann-Claire Olsen | Forlag: KLARA W.

af Elsebeth Strange

En usædvanlig roman fra 1935 af Maria Lazar (1895-1948). Med jødiske rødder og vokset op i Wien under og efter 1. verdenskrig skriver Lazar på sine erfaringer, som bliver givet digterisk udtryk.

Forfatteren tager os med til et lille provinssamfund, Maria Blut, et østrigsk Lourdes. Byen lever i transit mellem mindet om Kejsertidens svundne storhed og nervøse forudannelser om, hvad den nære fremtid rummer.

Læseren præsenteres i korte glimt for bogens personer. Lægen Lohmann, kommunist, der ved et tilfælde er havnet i det lille samfund. Pater Lambert, gennem en årrække øverste myndighed i Valfartskirken, har ikke røgtet sit kald. Læseren møder den unge Vinzenz, der tidligere som kordreng har forløbet sig, og som nu forsøger en rehabilitering i en vågnende politisk bevidsthed. Jøden Meyer-Löw, byens advokat ser som den eneste, hvor det bærer hen.

Mange mange flere personer danner dette puslespil – et væv af familieforhold og forbindelser, der efterhånden bliver tydelige for læseren i den collageagtige og fragmenterede tekst, der limes sammen af sladder og rygter, anelser og fordømmelser.

Stemningen i det opløste kejserrige er anspændt. Fattigdommen har længe vist sit grimme ansigt. Kommunisten er forhadte, nazisterne og hagekors bliver stadig mere tilstedeværende. Den nye abbed efter Pater Lambert forsøger at hævde sin autoritet. Børnene svigtes og søger ud i ekstremer i overdrevet fromhed. Kun den livskloge advokat, jøden Meyer-Löw ser den tiltagende radikaliserings.

At henlægge romanens handling til et valfartssted indikerer vel, at stedet i sig rummer håb og forventning – håb om forandring. – Og det er vel, hvad alle venter på.

Som læser er man undertiden i tvivl om, hvem der taler – eller er det mon forfatterens kommentar?

Maria Lazar formår med sin tekst at formidle en atmosfære af sitrende nervøsitet og usikkerhed i et tumultarisk Østrig i 30'erne.

En absolut væsentlig og læseværdig roman fra mellemkrigstiden, der fortjener at få en større læserskare.

Den danske oversættelse er forbilledlig smidig og lydefri.

Maria Lazar emigrerede i 1933 til Danmark, hvor hun i en periode boede på Thurø hos veninden Karin Michaëlis og Bertolt Brecht

← **FORRIGE**
SOS Racismes Venskabspris 2020

NÆSTE →
Anmeldelsen af Skyggen fra Berlin

Læs også

**Naalagaaffeqatigiinneq
Rigsfællesskab**

Hele tidsskriftet som pdf
3. november 2021

**Rigsfællesskab
Naalagaaffeqatigiinneq**

Indholdsfortegnelse
28. september 2021

Siulequt / Forord
28. september 2021

